

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 51C/262/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215213270
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:1215213270.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou v sporovej veci žalobkyne: G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Č.. X, U., proti žalovanej: S. R. W., nar. XX.XX. XXXX bytom Q. Č.. XX/X U., zast.: JUDr. Dušan Dudáš, advokát, so sídlom Vyšehradská 14, Bratislava, o zaplatenie 10 000,- €, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 8.681,60 € zastavuje.

II. Súd žalobu zamietá.

III. Žalovanej sa priznáva proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou, podanou na súd dňa 27.05.2015 v spojení s jej doplnením, doručeným súdu dňa 09.10.2015, sa žalobkyňa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 10 000,- € titulom náhrady škody spôsobenej na zdraví navrhovateľky zranením, následnou liečbou, práceneschopnosťou a trvalými následkami.

2. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 09.10.2015 žalobkyňa uviedla, že žalovaná dňa 21.12.2013 v čase okolo 10.00 hod. v Bratislave na trhovisku na Miletičovej ulici ju fyzicky napadla a to tak, že k nej pristúpila, chytila ju za obe ruky, následne jej stlačila prsty a vykrútila jej prstenník ľavej ruky, v dôsledku čoho utrpela zlomeninu horného článku IV. prsta ľavej ruky, čím jej spôsobila zranenie, ktoré si vyžiadalo liečbu v trvaní 7-8 mesiacov a práceneschopnosť až 6 týždňov. Z uvedeného dôvodu žiada, aby jej žalovaná vyplatila sumu 10 000,- € za škodu spôsobenú zranením, nasledujúcou liečbou, práceneschopnosťou a trvalými následkami.

3. Žalovaná v písomnom podaní zo dňa 10.05.2019, ktoré predniesol jej právny zástupca aj na pojednávaní, uviedla, že nárok na náhradu škody uplatnený žalobkyňou v celom rozsahu neuznáva. Nárok na náhradu škody vo výške 10 000,- € nie je uplatnený riadne, je nedôvodný a účelový, nezakladajúci právny dôvod na jeho súdne vymáhanie. Žalobkyňa nepreukázala dôvodnosť podanej žaloby. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: 3To/ 30/2018, ktorým bola oslobodená spod obžaloby. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že z vykonaného dokazovania možno jednoznačne vyvodit' záver, že žalovaná konflikt nevyvolala, ale bola to žalobkyňa, ktorá agresívne reagovala na upozornenia o neoprávnenom predávaní na danom mieste. Teda z vykonaných dôkazov v trestnom konaní vyplynulo, že osobou, ktorá incident fyzicky vyvolala, nebola žalovaná, ale žalobkyňa, a to aj vo vzťahu k žalovanej. Žalovaná sa voči žalobkyni len bránila, pričom došlo k vzájomnému odtlačaniu, pri ktorom žalovaná uchopila žalobkyňu za prsty ľavej ruky, urobila tak pri

obrane vlastnej osoby, s cieľom zamedziť útoku zo strany žalobkyne a nie s motívom zlomiť žalobkyni prst.

Z uvedeného vyplýva, že neboli splnené zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka a naopak boli splnené zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu práve na strane žalobkyne, nakoľko práve jej protiprávne konanie (porušenie právnej povinnosti), vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi boli príčinou vzniku škody. Protiprávne konanie totiž spočíva aj v porušení ustanovenia § 415 OZ, ktoré má charakter generálnej prevencie. V rozsahu v akom sa žalobkyňa ako poškodená svojim konaním podieľala na vzniku škody, nie je daná zodpovednosť žalovanej ako škodcu. Zodpovednosť škodcu je obmedzená v rozsahu, v akom vznikla škody následkom protiprávneho úkonu poškodenej a určením podielu, ktorým poškodená prispela ku škodlivému následku.

Žalovaná zároveň namietla a spochybnila aj predložený lekársky posudok vypracovaný J.. Q. dňa 05.10.2015, a to v časti pracovná neschopnosť - diagnóza a ohodnotenie 35 bodmi, nakoľko poruchu úchopovej funkcie IV. a V. prsta ľavej ruky, kedy do úplného zovretia do dlane chýba 3-4 cm, nie je možné vziať do úvahy vzhľadom na vek žalobkyne 81 rokov, pretože uvedený jav sa bežne vyskytuje u ľudí v tomto veku. Konštatovanie sa navyše týka aj V. prsta, ktorý nebol poškodený. Žalovaná preto žiadala, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením listinných dôkazov predložených stranami sporu a oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn.: 4T/187/2014. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Z lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaného dňa 05.10.2015 J.. Š. Q., chirurgom, vyplýva, že začiatok liečenia nastal dňa 21.12.2013 a liečenie bolo ukončené 04.06.2014. Bolestené bolo ohodnotené na 45 bodov, zvýšené bolo o polovicu pre komplikáciu - Sudeckov syndróm. Sťaženie spoločenského uplatnenia bola stanovené na 35 bodov (porucha úchopovej funkcie IV.-V. prsta ľavej ruky, do úplného zovretia dlane chýba 3-4 cm).

Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 11.01.2018, č.k.: 4T 187/2014-131 uznal žalovanú vinnou zo spáchania úmyselného prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2, písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 09.10.2018, č.k.: 3To/30/2018 zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava II v celom rozsahu a žalovanú oslobodil spod obžaloby.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia (str. 7, druhý odsek) vyplýva, cit.: „Z vykonaných dôkazov však vyplynulo, že osobou, ktorá incident fyzicky vyvolala, nebola obžalovaná (S. R. W.), ale poškodená (G. X.) a to aj vo vzťahu k obžalovanej, preto je vylúčené, aby obžalovaná naplnila spomenutý znak skutkovej podstaty prečinu výtržníctva, keďže na fyzické narušenie pokojného spoluzitia poškodenou len reagovala.“ Ďalej z rozsudku vyplynulo (str. 8), cit.: „Bolo teda bez rozumných pochybností preukázané, že obžalovaná poškodenej ublížila na zdraví, avšak nebolo preukázané, že tak urobila zavinene, t.j. úmyselne tak, ako je potrebné pre vznik trestnej zodpovednosti za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona“ a cit.: „V prejednávanej veci z dokazovania vyplynulo, že fyzický konflikt vyvolala poškodená a obžalovaná sa voči nemu len bránila, pričom došlo k vzájomnému odtláčaniu, pri ktorom obžalovaná uchopila poškodenú za prsty ľavej ruky. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaná tak urobila pri obrane vlastnej osoby s cieľom zamedziť útoku zo strany poškodenej a nie s motívom zlomiť poškodenej prst. Fakt, že došlo k rotácii možno pripísať nešťastnej náhode pri vzájomnom pohybe oboch účastníčok konfliktu. Niet dostatok dôkazov o takých skutkových okolnostiach, ktoré by rezultovali do záveru, že obžalovaná vykonala rotačný pohyb prstov poškodenej cielene alebo vedome s uzročením, že môže dôjsť k zlomenine.“

Žalobkyňa vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že je na dôchodku už 30 rokov. Chcela si niečo robiť, začala vyrábať svoje výrobky na Vianoce a na Veľkú noc. Tieto výrobky predávala ako živnostníčka raz za pol roka na trhu na Miletičovej ulici. Poznala, aké sú pravidlá na trhu, o deviatej ráno si mohla obsadiť ľubovoľné voľné miesto. Manžel ju v ten deň priviezol autom a vykladali tovar na jeden malý stôl. Manžel potom odišiel. Jej stôl sa nachádzal vo vzdialenosti asi 3 m od stánkov, kde svoj tovar predávali aj Vietnamci. Ešte nestihla všetko ani rozložiť, žalovaná za ňou prišla a začala ju vyháňať. Ona jej povedala, že pozná pravidlá trhu a nič neporušila. Žalovaná povedala, že tam príde mliekareň a bude tam predávať mlieko, tak jej povedala, že keď mliekareň príde, tak ona svoje miesto uvoľní. Mliekareň

neprišla, ale žalovaná ju znova začala vyhánať. Potom ju žalovaná začala aj fyzicky vytláčať, tlačila ju na hrud', prsia, chytla ju za ruky a začala jej ich vykrúcať a vtedy zacítila, že jej praskol prst. Začala kričať „pusť ma, bolí ma to“, na čo ju vytiahla na stred uličky, začala ju biť päťami po hlave. Nevie, ako by sa to skončilo, keby neprišla bezpečnostná služba, postavil sa medzi nich a začal ju vytláčať, žalovaná pokračovala v bití a kričala „ona Ruska“. Okolo bolo veľa predavačov. Prosila ich, aby prišli ako svedkovia, ale nikto nechcel mať nič spoločné s políciou a nikto nechcel prísť. Zamestnanec trhu potom zbieral peniaze za miesta, keď prišiel za ňou, aj ona mu zaplatila. Bolo vidieť, že prst má zlomený, tak si ho zafixovala ceruzkou. Bola šokovaná a nevie, čo sa dialo ďalej, prvýkrát v živote mala takúto hanbu. Manžel po ňu prišiel a videl, že musia utekať na pohotovosť. Zobrali tovar a išli na pohotovosť, čakali tam niekoľko hodín. Stále nechápala, čo sa okolo nej deje, cítila sa urazená, mala psychickú traumu. Potom na druhý deň išli na políciu, kde o všetkom vypovedala.

5. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 417 ods. 1 OZ komu škoda hrozí, je povinný na jej odvrátenie zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia.

Podľa § 417 ods. 2 OZ, ak ide o vážne ohrozenie, ohrozený má právo sa domáhať, aby súd uložil vykonať vhodné a primerané opatrenie na odvrátenie hroziacej škody.

Podľa § 418 ods. 1 OZ kto spôsobil škodu, keď odvracal priamo hroziace nebezpečenstvo, ktoré sám nevyvolal, nie je za ňu zodpovedný, okrem ak toto nebezpečenstvo za daných okolností bolo možné odvrátiť inak alebo ak spôsobený následok je zrejme rovnako závažný alebo ešte závažnejší ako ten, ktorý hrozil.

Podľa § 418 ods. 2 OZ takisto nezodpovedá za škodu, kto ju spôsobil v nutnej obrane proti hroziacemu alebo trvajúcemu útoku. O nutnú obranu nejde, ak bola zrejme neprimeraná povaha a nebezpečnosť útoku.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 441 OZ, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Podľa § 444 OZ sa pri škode na zdraví jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 191 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej ako „C. s. p.“) dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 193 C.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1, 2 a 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 ods. 1 a 2 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

6. Vzhľadom späťvzatie žalobkyne, ktorým zobrala žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 8.681,60 €, súd postupujúc v súlade s § 144 a nasl. C.s.p. konanie v časti o zaplatenie sumy 8.681,60 € zastavil. Žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe v časti o zaplatenie sumy 1 318,40 €, ktorá predstavuje náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v súlade s bodovým ohodnotením vypracovaným J.. Q..

7. Na základe vykonaného dokazovania, vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení, súd dospel k záveru, že vo zvyšnej časti žaloba žalobkyne nie je dôvodná, a preto ju súd v celom rozsahu zamietol.

8. Po vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, považoval súd za preukázané (a nesporné), že dňa 21.12.2013 v čase okolo 10.00 hod. v Bratislave na trhovisku na Miletičovej ulici došlo k fyzickému stretu medzi žalobkyňou a žalovanou, pri ktorom došlo k zraneniu žalobkyne, ktorá utrpela zlomeninu bázy praveho článku štvrtého prsta ľavej ruky s posunom úlomkov. Rovnako bolo nesporné, že žalobkyňa, v postavení poškodenej, podala trestné oznámenie.

9. Sporným ostal samotný priebeh udalosti, kedy žalobkyňa zotrvala na tom, že jej žalovaná ako prvá začala nadávať a následne na ňu fyzicky zaútočila. Žalovaná, odvolávajúca sa na svoju výpoveď v trestnom konaní, naopak ďalej tvrdila, že na ňu ako prvá zaútočila žalobkyňa, udierala ju kabelkou po hlave a ona sa jej fyzickému útoku len bránila, pričom došlo k vzájomnému odtlačaniu, pri ktorom žalovaná uchopila poškodenú za prsty ľavej ruky, pričom tak urobila pri obrane vlastnej osoby s cieľom zamedziť útoku zo strany žalobkyne.

10. V predmetnej trestnej veci rozhodol Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 11.01.2018, č.k.: 4T 187/2014-13 v spojení s rozsudkom Krajského súd v Bratislave zo dňa 09.10.2018, č.k.: 3To/30/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.10.2018, pričom žalovaná (v pozícii obžalovanej) bola oslobodená spod obžaloby.

11. Vo vzťahu k vyššie uvedenému rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 11.01.2018, č.k.: 4T 187/2014-13 v spojení s rozsudkom Krajského súd v Bratislave zo dňa 09.10.2018, č.k.: 3To/30/2018, tento súd s poukazom na ustanovenie § 193 C.s.p., uvádza, že je v občianskom súdnom konaní viazaný vždy rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, pričom musí vychádzať aj z iných rozhodnutí vynesenej v trestnom konaní a dbať na to, aby sa s nimi nedostal do rozporu. Rozhodnutie súdu v občianskom súdnom konaní nemôže byť totiž vo veci v zrejmom rozpore s rozhodnutiami súdov v trestnom konaní. Vo vzťahu k tomuto oslobodzujúcemu výroku rozsudku (ktorý žalobkyňa spochybňovala) súd ešte dodáva, že nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť výroku takého rozhodnutia, ani procesný postup vedúci k príslušnému rozhodnutiu.

12. V prejednávanej veci, s poukazom skutkové tvrdenia strán sporu, najmä však s poukazom na absenciu skutkových tvrdení a návrhov na doplnenie dokazovania na strane žalobkyne a s poukazom na procesnú obranu žalovanej a na jej skutkové tvrdenia odvolávajúce sa na výsledky dokazovania vykonané v trestnom konaní, súd vychádzal pri svojom rozhodnutí zo skutkového stavu totožného so závermi, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonanom v trestnom konaní vedenom pod sp. zn.: 4T/187/2014, na ktoré odkázala žalovaná. Súd teda pri svojom rozhodnutí vychádzal z toho, že osobou, ktorá incident fyzicky vyvolala, nebola žalovaná, ale žalobkyňa, pričom žalovaná na fyzické narušenie pokojného spoluzitia poškodenu len reagovala. Samotné zranenie žalobkyne možno pripísať nešťastnej náhode pri ich vzájomnom pohybe počas konfliktu.

13. Žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok na náhradu škody, ktorá mala spočívať v náhrade za bolestné a v náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Pre vznik práva na náhradu škody (rovnako ako aj náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia) prípadne nemajetkovej ujmy je nevyhnutné, aby boli súčasne naplnené tieto základné predpoklady: vznik škodlivého následku (ujmy), porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávny úkon spočívajúci v konaní (alebo opomenutí) tretej osoby zodpovednej za narušenie osobnostných práv, príčinná súvislosť medzi touto ujmov (škodlivým následkom) a protiprávnym konaním alebo opomenutím a zavinenie.

14. V danom prípade nebola sporná samotná existencia ujmy na strane žalobkyne, nakoľko bolo nesporné, že dňa 21.12.2013 v čase okolo 10.00 hod. v Bratislave na trhovisku na Miletičovej ulici došlo

k fyzickému stretu medzi žalobkyňou a žalovanou a následkom tohto stretu došlo k zraneniu žalobkyne, ktorá utrpela zlomeninu bázy praveho článku štvrtého prsta ľavej ruky s posunom úlomkov.

15. Ďalším predpokladom vzniku nároku žalobkyne je preukázanie porušenia právnej povinnosti žalovanou, resp. protiprávny úkon spočívajúci v konaní (alebo opomenutí) žalovanej. V prejednávanej veci je nevyhnutná aplikácia všeobecnej prevenčnej povinnosti podľa ustanovenia § 415 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgy2f6nbqfzygmnbrgu>> OZ, ktorého aplikácia je nutná v prípadoch kde neexistuje konkrétna právna úprava vzťahujúca sa konanie, ktorého protiprávnosť sa posudzuje.

Vo všeobecnosti platí, že použitie fyzického násillia proti druhej osobe je vždy protiprávnym konaním, pokiaľ nie je daná okolnosť vylučujúca protiprávnosť. Dôkazná povinnosť, pokiaľ ide o existenciu takejto vylučujúcej okolnosti, je na škodcovi, t.j. žalovanej, pričom žalovaná sa v tejto otázke odvolávala na závery a skutkové zistenia uvedené v rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 11.01.2018, č.k.: 4T 187/2014-131 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.10.2018, č.k.: 3To/30/2018, s ktorým sa stotožnil aj tento súd.

16. Platí však zároveň, že v rozsahu, v akom sa sám poškodený <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=nnptembqhfwpwy6boobxxg23ppjsw46i>> podieľal na spôsobe škody, nie je daná zodpovednosť toho, kto za škodu zodpovedá. Chýba totiž jeden zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu, a to príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním škodcu. Rovnako ako u škodcu je potrebné aj u poškodeného brať do úvahy len také konanie, ktoré spĺňa všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, t.j. že protiprávne konanie poškodeného <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=nnptembqhfwpwy6boobxxg23ppjsw46i>> - ktorým je aj správanie sa v rozpore s § 415 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgy2f6nbqfzygmnbrgu>> OZ - bolo príčinou (jednou z príčin) vzniku škody. Ustanovenie § 415 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgy2f6nbqfzygmnbrgu>> OZ ukladá totiž povinnosť každému; všeobecná prevenčná povinnosť sa vzťahuje na všetkých účastníkov občiansko-právnych vzťahov, teda nielen na škodcu, ale aj na toho, komu riziko vzniku škody hrozí. Porušenie prevenčnej povinnosti samotným poškodeným <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=nnptembqhfwpwy6boobxxg23ppjsw46i>> môže zakladať jeho spoluzavinenie na vzniku škody (§ 441 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgy2f6nbqfzygmnbuge>> OZ), lebo je povinnosťou každého správať sa tak, aby nespôsobil škodu, a to nielen vo vzťahu k ostatným, ale aj voči sebe samému.

17. Za daného skutkového stavu pritom možno dospieť k záveru, že v konaní pred súdom bolo preukázané, že žalobkyňa si škodu na zdraví <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=nnptembqhfwpwy6boonvw6zdbl5xgcx32mrzgc5jt>> spôsobila predovšetkým vlastným zavinením (§ 441 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgy2f6nbqfzygmnbuge>> OZ) a teda je zrejmé, že pri chýbajúcich základných predpokladoch nie je daná všeobecná zodpovednosť žalovanej za škodu. Posudzovanie podielu žalobkyne na vzniku škody z hľadiska ustanovenia § 441 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgy2f6nbqfzygmnbuge>> OZ je významné práve z hľadiska všeobecnej zodpovednosti za porušenie povinnosti podľa § 420 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgy2f6nbqfzygmnbgsa>> OZ.

18. Pokiaľ teda vznik škody vyvolalo protiprávne konanie žalobkyne, žalovaná (na strane ktorej išlo len o obranu) za škodu nezodpovedá, nakoľko v tomto rozsahu absentuje príčinná súvislosť medzi vznikom škody a jej protiprávnym konaním. Platí pritom, že predpokladom záveru o tzv. spoluzavinení poškodeného (§ 441 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgy2f6nbqfzygmnbuge>> obč. zák.) ani nemusí byť iba protiprávnosť jeho konania (§ 415 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzgy2f6nbqfzygmnbrgu>> OZ).

19. Pokiaľ ide o otázku spoluzavinenia (spoluzodpovednosti) tak pre rozhodnutie súdu o otázke spoluzodpovednosti žalobkyne bola rozhodujúca skutočnosť, že ku vzniku škody došlo výlučne zavinením žalobkyne, ktorá sa podieľala na vzniku konfliktu a tento konflikt vyvolala. Stanovenie miery spoluzavinenia (spoluzodpovednosti) za vznik škody v zmysle ust. § 441 Občianskeho zákonníka nie je možné inak, ako úvahou súdu, ktorá musí byť, založená na konkrétnych skutočnostiach danej veci. Platí, že v rozsahu, v akom bola škoda spôsobená okolnosťami na strane poškodeného (žalobkyne), je vylúčená zodpovednosť škodcu (žalovanej).

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, potom možno dospieť k záveru, že práve konanie žalobkyne ako poškodenej napĺňalo znaky zodpovednosti za škodu uvedené v § 420 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> a v príčinnej súvislosti s týmto jej konaním došlo ku vzniku škody - teda k jej zraneniu. Je nepochybné, že práve toto konanie žalobkyne, ktorá vyvolala konflikt a fyzicky zaútočila na žalovanú (ktorá sa bránila), bolo v bezprostrednej a priamej príčinnej súvislosti so vznikom škody (zranením, ktoré utrpela).

21. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov, potom súd dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť.

22. Záverom súdu dodáva, že žalobkyňa, napriek rozhodnutiu súdu v trestnom konaní a napriek tvrdeniam žalovanej, zotrvala na tom, že to bola žalovaná, ktorá konflikt vyvolala a že práve žalovaná na ňu zaútočila fyzicky ako prvá a ona sa len bránila. Na preukázanie tohto tvrdenia, však neuviedla žiadne ďalšie skutočnosti a nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Za uvedeného stavu v prejednávanej veci potom možno dospieť k záveru, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno.

Vo všeobecnosti sa posúdenie otázok, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, odvíja od hmotného práva. Platí pritom, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Bremeno tvrdenia je pritom v korelácii s bremenom popretia tvrdení protistrany (ŠTEVČEK, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 569.).

V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ chcela byť žalobkyňa v konaní úspešná, musela by uniesť bremeno tvrdenia a s tým súvisiace dôkazné bremeno a preukázať ňou tvrdený priebeh uvedenej udalosti, najmä zavinenie žalovanej, a tak preukázať existenciu ňou tvrdeného nároku na náhradu škody uplatnenej žalobným návrhom. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jej tvrdenia a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí.

23. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, keďže žalobkyňa nepreukázala svoj nárok, súd žalobu žalobkyne zamietol.

24. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná mala vo veci plný úspech a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá.